

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от М. Л. П., ЕГН *****, с адрес гр.С, ж.к.“Д“, бл., вх., ет., ап., против наказателно постановление №22-4332-014686/04.08.2022 г., издадено от Началник Група в СДВР, ОПП.СДВР, с което на основание чл.638, ал.3 от КЗ е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното НП, поради издаването му в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. В този смисъл твърди, че санкционният акт е издаден от некомпетентен орган, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка е неправилна и недоказана, като не са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Моли съда, на посочените в жалбата основания, да отмени процесното НП, като недоказано и незаконосъобразно.

Жалбоподателят не се явява, не се представлява в съдебно заседание и не взема допълнително становище по наведените възражения в жалбата и по същество на делото.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО – Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, не се представлява в съдебно заседание и не взема становище по наведените възражения в жалбата и по същество на делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена активно легитимирано лице да обжалва санкционния акт и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН. НП е връчено лично на жалбоподателя на 02.12.2022 г., видно от разписката върху санкционния акт, а жалбата против него е депозирана чрез АНО на 15.12.2022 г., съгласно отразената дата на поставения входящ номер върху нея, т.е. в предвидения преклузивен 14-дневен срок за обжалването му, считано от датата на връчване, поради което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 07.07.2022 г., около 01:20 часа, служителите при ОПП-СДВР – мл.автоконтрольор А. М. В. и И В И, при изпълнение на служебните си задължения в гр.София, на главен път Е871, на КПП-Владая, спрели за проверка движещият се с посока на движение от гр.Перник към гр.София, специален автомобил „Фолксваген ЛТ 46“, с рег.№. В хода на проверката установили, че водач на автомобила е жалбоподателя М. Л. П., а негов собственик е „Мирафиори Клуб“ ЕООД, ЕИК: . При поискване на

документите на автомобила, водачът не представил застрахователна полица за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, към датата и часа на извършената проверка. Длъжностните лица при ОПП-СДВР направили справка чрез служебен таблет, от която установили, че по отношение на управлявания от жалбоподателя специален автомобил, няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата и часа на проверката.

На основание така направената констатация хода на проверката, свидетелят А. М. В., заемащ длъжността мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР, в присъствието един свидетел при установяване на нарушението и съставяне на акта – И В И, съставил против М. Л. П., АУАН, Серия АД, бл.№210473 на 07.07.2022 г. за това, че:

На 07.07.2022 г., около 01:20 часа, в гр.София, по главен път Е871, управлява специален автомобил „Фолксваген ЛТ 46“, бял на цвят, с рег.№, собственост на „Мирафиори Клуб“ ЕООД, ЕИК: , с посока на движение от гр.Перник към гр.София, и на КПП-Владая, при извършената проверка, водачът не представя задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, към датата и часа на проверката, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл.638, ал.3 от КЗ.

Актосъставителят описал изетите като доказателства за извършеното нарушение – СУМПС на водача; справка РСОД и ОДЧ 99, данни от лична карта.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на жалбоподателя, срещу подпис, без възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не се възползвал от правото си в срока по чл.44, ал.1 от КЗ да представи писмени възражения пред АНО.

Въз основа на така съставения акт, Началник Група в СДВР, ОПП-СДВР, издал НП №22-4332-014686 на 04.08.2022 г., с което на основание чл.638, ал.3 от КЗ наложил на М. Л. П., административно наказание глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ.

Изложената по-горе фактическа обстановка, съдът прие за установена от събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетеля В., които потвърждават направените констатации в съставения АУАН, а последните кореспондират на събраните по делото писмени доказателства, поради което съдът ги кредитира с доверие; от приобщените по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; застрахователна полица за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“; справка картон на водач; Заповед №8121К-13140/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, ведно с акт за встъпване в длъжност; Заповед №4332з-143/15.02.2016 г. и Заповед №513з-175/10.01.2018 г., и двете издадени от директора на СДВР.

При извършена служебна справка от сайта на „Гаранционен фонд“ се

установява, че към датата и часа на установяване на нарушението в хода на извършената проверка на жалбоподателя – 07.07.2022 г., към 01:20 часа, по отношение на МПС – специален автомобил „Фолксваген ЛТ 46“, с рег.№, няма валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Установява се още, че такава е сключена на 07.07.2022 г., но в по-късен час – в 15:21 часа, с начална и крайна дата на покритие от 15:21 часа на 07.07.2022 г. до 00:00 часа на 06.07.2023 г. Данните в служебно извършената справка се потвърждават от приложената по делото застрахователна полица за сключен договор задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за процесното МПС.

Видно от справка-картон на водач е, че М. Л. П. е правоспособен водач на МПС, с валидно издадено СУМПС на 11.08.2020 г. По отношение на същият са били налагани административни наказания и принудителни административни мерки за нарушаване на правилата за движение по пътищата, както следва: със седемнадесет на брой фишове, през периода от 2014 г. до 2022 г., както и със седем на брой влезли в законна сила наказателни постановления в интервала от време от 2014 г. до 2022 г. включително.

На основание така установената фактическа обстановка по делото, въз основа на събраните доказателства, съдът прави следните правни изводи:

АУАН и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Видно от Заповед №4330з-143/15.02.2016 г., издадена от директора на СДВР е, че са възложени правомощия на Началник на 03 Сектор „Административно обслужване“ в ОПП-СДВР, да издава наказателни постановления за извършени нарушения по чл.638, ал.1-3 и ал.5, във вр. с чл.639 от КЗ, а съгласно представената Заповед №8121К-13140/23.10.2019 г., издадена от министъра на вътрешните работи, издателят на процесното НП е надлежно назначен на длъжност Началник на 03 Сектор „Административно обслужване“ към ОПП-СДВР. Съгласно Акт за встъпване в длъжност, издателят на процесното НП е встъпил в длъжност на 29.10.2019 г., т.е. към датата на издаване на санкционния акт АНО, освен, че е бил надлежно оправомощен да издаде процесното НП, като е заемал към тази дата посочената длъжност. С оглед на горното, релевираното в жалбата възражение за липса на компетентност на АНО да издаде процесния санкционен акт, се явява неоснователно.

Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице до степен да не може да разбере за

какво точно нарушение е наказан. Правилно е приложен и материалния закон. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, предвидени в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, поради което направените възражения в жалбата в насока за допуснати съществени процесуални нарушения при тяхното издаване, включително и нарушение на материалния закон, без да се посочва в какво точно се изразяват, се явяват неоснователни.

Описаната фактическа обстановка в санкционния акт, се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях безспорно се установява, че жалбоподателят е управлявал процесния специален автомобил, собственост на друго лице – юридическо лице, без да има сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобила, към датата и часа на извършената проверка. В подкрепа на този извод са данните от служебно извършената справка от „Гаранционен фонд“, съгласно които към 01:20 часа на 07.07.2022 г., за МПС – специален автомобил „Фолксваген ЛТ 46“, с рег.№, няма сключена активна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. За процесното МПС е сключена такава с начална дата на покритие - 07.07.2022 г., но в по-късен час – 15:21 часа, т.е. след извършване на проверката, в хода на която е установено на вмененото на жалбоподателя нарушение. Горните обстоятелства се потвърждават и от приложената по делото застрахователна полица за сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по отношение на процесния автомобил.

Не се оспорва от жалбоподателя направената в АУАН и НП констатация, че специалният автомобил не е негова собственост, а на друго юридическо лице. От отразената в АУАН извършена справка с ОДЧ 99 следва извод, че в хода на проверката е била извършена и такава относно наличие на данни дали процесното МПС е било спряно от движение или с прекратена регистрация. Такива данни не са били установени, поради което и не са отразени в АУАН и НП.

Жалбоподателят не ангажира доказателства в подкрепа на направените възражения в жалбата, че не е установено извършването на вмененото му нарушение, съответно - че към датата на неговото установяване, управляваното от него МПС е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Същевременно, събраните по делото доказателства водят на еднозначен извод в обратната насока, а именно: че не е имало такава.

Нарушението е констатирано от контролните органи при извършена проверка на жалбоподателя, във връзка с управление на процесния автомобил. Следователно, последният правилно е санкциониран в качеството на водач на МПС, а не на негов собственик. Като ползвател и водач на МПС-то, М. Л. П. е бил длъжен да изпълни предвиденото в закона задължение за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Доколкото в административнонаказателния процес подлежат на доказване

само положителни факти, съдът намира, че в тежест на жалбоподателя е да докаже, че към момента на извършената проверка е имал сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Доказването на този факт става с представяне на хартиения носител на застрахователната полица за действащ договор към 01:20 часа на 07.07.2022 г., с обект на застраховане - процесният автомобил. По делото не е налично такова писмено доказателство /застрахователна полица/. В подкрепа на отразената в АУАН и НП констатация, че процесното МПС не е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, към датата и часа на извършената проверка, са данните от служебно извършената справка в „Гаранционен фонд“. Съответно, данните от тази справка и приложената застрахователна полица, че за управлявания специален автомобил от жалбоподателя е налице сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с начална дата на покритие – 07.07.2022 г., но в по-късен час – 15:21 часа, са без правно значение за съставомерността на деянието. Горното навежда на извод, че жалбоподателят не е изпълнил задълженията си като водач на МПС, поради което деянието е съставомерно от обективна страна. Налице и субективния признак – деянието е извършено виновно, при форма на вината – небрежност. Жалбоподателят, като водач на лекия автомобил е бил длъжен и е следвало да знае изискването за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, съответно да положи необходимата грижа да съобрази поведението си с това законово изискване, но въпреки това е бездействал.

Жалбоподателят е наказан на основание разпоредбата на чл.638, ал.3 от КЗ, която предвижда да се санкционира с глоба в твърд размер от 400 лева лице, което не е собственик и управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Законът не поставя никакви други условия. АНО законосъобразно е ангажирал отговорността на П. - наложеното му административно наказание е съобразено по вид с предвиденото в санкционната норма, индивидуализирано е в размера точно фиксиран от законодателя, поради което нито съдът, нито наказващият орган биха могли да го променят.

Предвид гореизложено съдът намира, че обжалваното НП, следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, страните имат право на присъждане на разноси в настоящото производство по реда на АПК. С оглед изхода на делото, правото да иска присъждане на разноси принадлежи на ответната страна по жалбата. Правоимащата страна не се представлява, не прави искане в тази насока и не ангажира доказателства за направени разноси в настоящото производство, поради което съдът не се произнася по този въпрос.

Водим от горните мотиви, съдът:

